

ДЕЙСТВИЕ I.

Голѣма стая въ къщата на Попови. Въ срѣдата маса съ абакуми и вази. Въ всѣки ъгълъ - високи часички и върху тѣхъ статуи отъ различни голѣмини. Стенитѣ сж украсени съ много картини, подредени съ вкусъ. Мебели богати и нови. Въ лѣва на сцената - врата. Въ дъното - широка двукрила врата. Тя е отворена и прѣзъ нея се вижда веранда. Въ страни - отъ лево статуя изобразяваща старецъ съ приведе-на глава, превитъ смазанъ той носи на гърбътъ си тежко бремене. Въ дѣсно - картина която представлява бурно море. Още по въ страни голѣми прозорци, чиито пердета сж вдигнати. Презъ тѣхъ се вижда градина съ цѣфнали дървета. На окоро триста метра - високъ бетоненъ, фабриченъ куминъ. Въ стаята е свѣтло пролѣтно утро. На сцената е Лилия, облечена въ бѣла рокля. Тя е измокрена отъ утринната роса до глезенитѣ и унесено подрежда цвѣтя. Веднага слѣдъ вдигането на завесата влиза Елена Попова, въ утрина рокля, малко неподходяща за годинитѣ ѝ.

ЕЛЕНА. Лили, тука ли си?

ЛИЛИЯ. Да, майко.

ЕЛЕНА. Андрей още ли не е станалъ?

ЛИЛИЯ. Още е рано.

ЕЛЕНА. Некакъвъ фйтонджия го търси.

ЛИЛИЯ. Фйтонджия ли? Защо пъкъ фйтонджия?

ЕЛЕНА. Не зная. Дошелъ билъ още преди единъ часъ.

ЛИЛИЯ. Интересно. / подрежда бѣли цвѣтя, които е оставила за себе си /

ЕЛЕНА. / вижда измокренитѣ крака на Лилия / Ахъ, Боже мой, какво е това Лили? Защо се искашь да ме съблещъ?